

Føroyskar **fyrítøkur** mugu fáa útisetar heim

Í Danmark og í londunum kring okkum eru fyrítøkur av øllum slag sera áhugaðar í at fáa fólk undir útbúgving at royna seg í fyrítøkunum, og yvirhøvur at fáa samstarv í lag við fólk, sum taka hóskaði útbúgvingar

Hetta mugu føroyskar fyrítøkur eisini til at hugsa um, halda Ann Kristina Svabo Simonsen, sum er umboð fyrri RØKK, felagið fyrri føroyingar á RUC, og Sølvi Jespersen, umboð fyrri Samvinnu, sum er felagið fyrri føroyingar á CBS.

– Størsti møguleikin fyrri, at útisetar velja at flyta heim aftur til Føroya, er um tey fáa eitt hóskaði og avbjóðandi starv, halda tey bæði Ann Kristina og Sølvi.

Felagsskapurin hjá føroyingum á CBS hevur virkað í mong ár, og hesi royna javnan at fáa samstarv í lag við føroyskar fyrítøkur. Tey royna, at vera ein liður millum Danmark og Føroyar.

– Vit vilja hjálpa føroyingum, sum byrja sín lesnað á CBS, og vit vilja samstundis royna at skapa eitt samstarv millum føroyingar á CBS og føroyskar fyrítøkur, sum allarhelst eru framtíðar arbeiðsplássini hjá hesum útisetunum, sigur Sølvi Jespersen.

RØKK varð stovnað í fjør, og tískil hava útisetarnir á RUC enn ikki fingið samstarv í lag við føroyskar fyrítøkur. Men tey hava í hyggju at skapa eitt samstarv, har lesandi á RUC fáa møguleikan at arbeiða við føroyskum viðurskiftum.

RUC er í stóran mun grundað á verkætlanir ella »problem-

orienteret projektarbejde«, har lesandi hvørt semester skulu skriva størri verkætlanir um eitt hvørt áhugavert evni. Tað er sjálvsagt upplagt, at hesar verkætlanir vera gjørdar um føroysk viðurskifti ella føroyskar fyrítøkur, sigur Ann Kristina Svabo Simonsen.

Tey bæði eru samd um, at um útisetar fáa bjóða arbeiði í Føroyum, ella hava tilknýti til arbeiðsmarknaðin áðrenn tey eru liðug við sín lesnað, so er nógv størri møguleiki fyrri, at tey velja at flyta heim aftur á klettarnar.

Ónossligu Føroyar

Onkuntíð havi eg tað sum Tóroddur Poulsen.

Onkuntíð havi eg hug at skræða nossini undan onkrum.

Tað er ikki lætt hjá mær at góðtaka, at kaffilatti-mentan og Hennes & Mauritz í SMS eftir øllum at døma eru tingini, sum skulu bjarga Føroyum. Tað er heldur ikki lætt hjá mær at góðtaka, at summi fólk skulu hava ein skattalætta á fleiri túsund krónur um mánaðin, sum tey spara upp til ringar tíðir, meðan onnur verða noydd at flyta av landinum av neyð, hóast tey allarhelst vildu, at børnini hjá teimum skuldu vaksa upp í Føroyum. Og so blívi eg nærmast í øðini um at hoyra, at fólk skulu tosa við 71 fólk, áðrenn tey fáa røttu vegleiðingina frá tí almenna.

Men »Vit kunnu ikki vera samd um alt,« sum Kaj Leo Johannesen segði í einari heitari diskussión í sjónvarpinum, ið vit enntá brúktu í allar fyrstu Ghetto Føroyar sendingini.

Og løgmaður, sum nærmast í hvørjari sending hevur fingið eitt skot ella bæði tvey, kundi ikki í hesum førinum havt meira rætt.

Vit kunnu ikki vera samd um alt.

Men eftir hondini er tónin, eftir mínum tykki serliga í fjølmiðlunum um at gerast í so harður og óvirðiligur – snøgt sagt ónossligur ella bara ov nógv um nossir. Als ikki tað, eg skilji væl Torodd. Maðurin er illur við verðina – ella serliga Føroyar, og tað eri eg eisini, hóast eg í lötuni livi av donsku boppuni, og sum er ikki konkret merki tær broytingarnar, sum eru farnar fram í Føroyum seinastu tvey árini.

Eg eri bara komin hartil, at alt tað, sum eg seti í samband við Føroyar er um at fara fyrri skeyti. Vit verða verri at taka okkum av hvørjum ørðum; uppsagnir, arbeiðsloysi, sjúklingar, fráflyting og ein systematisk niðurlaðing av Føroyum uttanfyri Stóragarð eru eftir hondini bara tilvildarlig hagtøl.

Kanska er tað tí, at tað er

seinasta sendingin, at eg havi tað soleiðis, ella er tað bara tí, at eg sum ein annar Ebenezer Scrooge onkursvegna havi møtt komandi jólaandanum og siggi eina óføroyska framtíð fyrri mær um tað landið, sum eg altíð havi sæð sum paradís á jørð.

Men eg veit eisini, at hóast vit eftir hondini síggja alt ov nógv sum rein hagtøl, so er ongin í veruleikanum so heiðin, sum vit hava hug at gera hvønn annan til, tá vit tosa um at skræða nossini undan hvørjum øðrum ella tá vit kalla landsstýrisfólkini fyrri asshole.

Karsten, Jørgen, Kári, Kaj Leo, Annika, Jacob og Bjørn hava øll eisini góðar eiginleikar, og tað hava Høgni, Aksel og Poul eisini.

Sjálvandi kunnu vit ikki vera samd alla tíðina, men nú tað stendur á, og framtíðin – eftir mínum tykki – sær óneyðuga dýpur út, mugu vit onkursvegna síggja upp um hetta við, at fólk eru politikarar, og minnst til, at tey eisini eru einstakir føroyingar við øllum okkara frálíku eyðkennum. Eins og tey – politikararnir altso – kanska skuldu hugsað um, at øll í statistikkinum eisini eru einstakir frálíkir føroyingar, sum á egnan kropp merkja hvørja tí einastu politisku avgerð.

Minnast vit til, at vit umframt at vera arbeiðsleys, stjórar, lesandi, politikarar ella eru á einum øðrum bekk, so hava vit so nógv til felags mitt úti í Norðuratlantshavinum, at tað er nakað, sum er vert at verja hjá okkum øllum. Vónandi finna vit tá virðingina og felagskensluna aftur.

Poul F fær seinastu orðini í hesum tátti í Ghetto Føroyum. Tey siga í veruleikanum alt, óansæð hvørjum hagtali tú ert partur av:

Vit eru føroyingar, serstøk tjóð við felags lagnu eitt felags blóð og felags minni so mong tú finnur úr tíðarflóð

Ghetto Føroyar er sending hjá Rás2, beinleiðis úr Keypmannahavn hvønn hósdag klokkan 14-16. Talan er um frískt, frekt og festligt útisetaradio. Lív Højsted Horsdal, Barbara Holm, Rógvi Nybo, Eiríkur í Jákupsstovu og Rólant Waag Dam gera sendingina, saman við Búgva Øster og Magna Høgnesen, ið standa fyrri tekniska partinum. Á hesum síðum sæst nakað av tí, borðreitt var við í seinastu sending. »Dáma« Ghetto Føroyar á Facebook, har tú sært myndir, kanst hoyra kjak og aðrar samrøður, umframt at føstu tættirnar, sum eru live tónleikur, Klumman, Útisetin og Endabresturin.

